

N:o 93.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 Maj 1867.

— — — — Andra Kammaren den 14 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, rörande förändring i gällande stadganden angående presterskapets indigenatsrätt.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 80).

S. A. K.

Den begränsning i ordinations- och befordringsrätten för dem, som egna sig åt kyrkans tjänst, hvarigenom desse äro fästade vid det stift de tillhöra, har länge utgjort föremål för klagan, så väl bland presterskapet, enär en sådan begränsning icke har någon motsvarighet bland öfriga embetsmannakorporer, som äfven inom församlingarne, hvilkas rätt och bästa bör vara utgångspunkten för lagstiftningens åtgöranden i detta hänseende.

Beträffande först frågan om medgifvande af rättighet för dem, som egna sig åt prestebetet, att söka ordination inom annat stift, än det de tillhöra, anser Riksdagen för sin del, att hinder därför icke kan förefinnas.

Hvad åter angår begränsningen i afseende på rättigheten att vinna anställning och befordran, så vill det synas Riksdagen, att denna begränsnings upphäfvande i så måtto borde verka gagnande, att den presterliga embetsmannabanan såmedelst blefve mera eftersträfvansvärd och prestbristen borde aftaga i den mån, densamma varit häraf beroende.

Riksdagen är af den underdåniga mening, att någon olägenhet af den ifrågasatta förändringen icke heller bör vara att motse, då lämpliga föreskrifter torde kunna meddelas angående befordringsärendena och embetenas tillsättande, helst äfven om pröfningen och vitsordandet af prestkandidats kunskaper ännu icke kommer att ega rum uteslutande vid universitetet, anledning icke finnes att antaga, att någon väsendtlig skiljaktighet beträffande grunderna för betygens meddelande emellan de särskilda konsistorierna förefinnes, och någon svårighet således icke bör uppstå för den myndighet, som vid inträffad ledighet af ett embete skall upprätta förslag till dess åter-

besättande, att riktigt bedöma de sökandes skicklighet och förtjenst efter de för dem utfärdade betyg.

Riksdagen får fördenskull, med uttalande af den åsigt, att det för prestkandidater, som fullgjort de för ordination föreskrifna prof, bör vara öppet lemnadt att söka anställning och varda ordinerade i hvilket stift inom Riket, de helst åstunda och tillfälle till deras användande gifves, dock med enahanda skyldighet att i samma stift tjenstgöra, som hittills ålegat obefordrad prestman; samt att önskvärdt vore, det rättigheten att söka prestsysslor öfver hela Riket kunde hvarje prest medgifvas utan hänsyn till, hvilket stift han tillhörde, i underdånighet anhålla, att E. K. Maj:t täcktes taga detta ärende i nådigt öfvervägande och för Riksdagen framlägga förslag till de lagförändringar, som för upphäfvande af den så kallade jus indigenatus kunna af Riksdagens medverkan bero.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 14 Maj 1867.

N:o 94.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 Maj 1867.

— — — — Andra Kammaren den 14 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående tullbevillningen.

(Bev.-Utskottets Betänkanden N:ris 9 och 22, samt Memorial N:ris 17, 20, 23 och 24.)

S. A. K.

Med föranledande af E. K. Maj:ts nådiga Propositioner angående Statsverkets tillstånd och behof äfvensom angående förhöjning af tullsatserna å åtskilliga artiklar, har Riksdagen beslutat de förändringar i gällande tulltaxa, som i följd af Statsverkets behof funnits nödiga; och har Riksdagen i öfrigt, med afseende derå att nu gällande tulltaxa varit alltför kort tid tillämpad, för att erfarenheten skulle förmått afgifva något bestämdt vittnesbörd om